

Dödens predikan
hållen öfwer
ehrewyrdige och
högwä11ärde
herren, hr:
Nicola...

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Dödens Bredifan

Hällen
Öfwer den

Ähretwärdige och Högwärlärde Herren/

NICOLLAUS

REBERG/

Hwilken effter ett Saligt Afsted ifrån denne jämmer-
fulla Wärlden lufsigen insomnade / och des qwarlätne Leka-
men till sin Lägerstad i S. Ulrica Eleonora Kiörcka besödrades
den 5. April Anno 1691,

Hålt upp Ehrwyrdige / om dödlighet at orda /
 Si själswa Döden här ert ställe träder an /
 Och brister i de ord: Din Lesnad är fullborda /
 Hwad du om mighar talt bekräfta skal min hand.
 Du hafwer dig bemödt med lära / siunga / bedia /
 Ty må de matta Been nu äga liten ro ;
 Men Siälen hel förlöst från Kräppens hårda Kedia /
 Skall fara som en Blixt till högga Himla=bo.
 Du har med Liffens Bröd wår Sinnens hunger spifat
 Och utaf Israels Brunn of giswet Nectar=Must.
 Det sönderslagne Mod med Tröste=olia lisat /
 Då Afgrundz bitterhet blef wänd i Himla=Lust.
 Wår Kidria intet mer af dina Rödster geller /
 Ditt Dunder saknar man som uti Hiertat går /
 Din Tunga kälmat är och intet mera feller
 Det ordet Eld som med en Blixt besädrat slår.
 Har icke Herrans BENS ditt Dgne=syfte warit /
 Så länge du har dwals i Kräppens tunga Mull /
 Ja du har och så djit med största frimod farit /
 At utaf Löse är din Munn och Tunga full.
 Det floka Bjet kan på Hyblæ Berg ey sancka
 Så söter Håning / som ditt oförtrutne wal
 Har Biblens Kiärne=Språk begripit i sin tancka /
 Och låtit flyta i ett Sinne=rörligt Tal.
 Förlängtad Predikant / will du ey mera låta
 Dig höras ? Ney en död han hafwer sig bortfört /
 Som kängell löser är fast än wj mycket gråta /
 Ja stränga Sdet blir af inga suckar rödt.
 Ey låter Döden sig af Mennskors tycke mörnstra
 Hur han sig ställa skall i sitt Predike Ampt
 För honom lika är det högga som ock wänstra /
 Och ingen skillnad ses emellan sidst och frampt.

Han lærer ey der om / I säkre Menskiors fråga
 Om Orat Eljar ehr / om det är ehrt behag ?
 Men tårra Sanning ehr i Ögon såya wåga :
 Hur på såfångligheten i gören ehr förslag.
 I må hans ingång / lång / kårt eller omwänd nämna /
 Se surt ell' illa uth / det honom litet bryr /
 Han lærer Crælus med en fattig Irus jämna /
 Och höger Tittel är med ringa lika dyr.
 Men hwilken Text så lär wår Predikant utwällja ?
 Och hur mångfaldigt blir Förklarning delter uth /
 I må i medler tid hwar S åjarknepper tålia /
 Och för en plågnung ta på ehrt owissa sluth.
 Han säger nu ett ord i alla Fålkens Öra /
 Det enda ordet dd det nyar han hwar stund /
 Och ropar wål så skarpt at Solen kan det höra /
 Enär hon waknar opp och när hon tager blund.
 Det Dunder ordet dd / det wij nu fasa mycket
 I trenne delar delt han såledz tyda will :
 Wår Lefnadz början han ger up i första stycket
 Hur Synden föllier ofz först som wij komna till.
 I andra för han ut wår obetänckte Wandel /
 Den som wårt Kött och Blod i sina tienster har :
 I tredie att wij snart sku öfwerge wår Handel
 Och denna Mulle- säck at Maskar lämna qwar.
 Lär Menniska at dd / är Summan uppå Texten :
 Om ehr min tårra Arm ey störta skall i qwas.
 De Trån som äre wål fast stora uti Wårten
 På mycket liten stund de funna huggas af.
 Fullkomne Predikant ! hwem kan sig emot sätta ?
 Der står wårt Timmeglas Predikan slutes nu /
 Det utslag det må ofz betunga eller låtta /
 All Förbön är omjunsst du hör det strånga liud :

Sitt Glas förflutit är/ Här är'ey at fördröna
En Punct. Sj Ewigbet hon hwälfwer om sitt Klot
Ty wäljer medan tid hwad ewigt kan ehr nöja
Och på ett flychtiq näll ey lättien faster fot.
Herz Anberg prälar der med gröna Lager=Kransar/
Här Döden trägen är i sin Predike-plicht.
Men i qwarlätne som ett Sorge-måln omskansar/
I det ehr Sol så snart förswan uhr Dgne-sickt.
Iag kan ey annat ehr änn till den högste wisa
När Menniskliger tröft på halan fot är fäst/
Den hwilken skydda kan och alla gifwer lisa/
Han som en Fader ehr lär alltid wara näst.

